

Obecné pokyny k usnadnění efektivního dialogu mezi příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad pojišťovnami a statutárním auditorem či auditory a auditorskou společností či společnostmi, které provádějí povinný audit pojišťoven

Úvod

- 1.1. Podle č. 12 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu¹ vydá orgán EIOPA při zohlednění aktuálních postupů dohledu pokyny určené příslušným orgánům vykonávajícím dohled nad pojišťovnami za účelem navázání a udržování efektivního dialogu mezi příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad pojišťovnami a statutárním auditorem či auditory a auditorskou společností či společnostmi, které provádějí povinný audit daných pojišťoven. Pro účely posílení dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami a v zájmu ochrany pojistníků směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (dále jen „směrnice Solventnost II“)², zejména články 68 a 72, stanoví zákonné požadavky vztahující se na statutární auditory, a sice mít povinnost bezodkladně sdělit jakékoli skutečnosti, které by mohly závažně ovlivnit finanční situaci nebo administrativní uspořádání pojišťovny nebo zajišťovny. Kromě povinnosti sdělit takové informace o závažných skutečnostech a incidentech však může výkon kontrolních činností usnadnit efektivní dialog mezi orgány dohledu a statutárními auditory a auditorskými společnostmi.
- 1.2. Orgán EIOPA v úzké spolupráci s Evropským orgánem pro bankovníctví (dále jen „EBA“) zkoumal aktuální postupy dohledu týkající se komunikace mezi příslušnými orgány vykonávajícími dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami v EU a Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP“) a statutárními auditory a auditorskými společnostmi pojišťoven a zajišťoven, které jsou předmětem dohledu. Všechny orgány dohledu, kterých se toto hodnocení týkalo, udržují pravidelný a *ad hoc* kontakt se statutárními auditory a vyměňují si s nimi názory. Tato interakce však většinou není založena na formálním souboru pravidel či ustanovení. Za účelem usnadnění příslušného a efektivního dialogu (nad rámec pravomocí příslušných orgánů požadovat *ad hoc* informace v souladu s čl. 35 odst. 2 písm. c) směrnice 2009/138/ES a oznamovací povinnosti auditora v souladu s článkem 72 uvedené směrnice) orgán EIOPA vypracoval tento soubor obecných pokynů založených na zásadách, které členským organizacím orgánu EIOPA mají pomoci vytvořit konzistentní, odpovídající a přiměřený přístup k dohledu.
- 1.3. Tyto obecné pokyny se vydávají v souladu s článkem 16 nařízení o orgánu EIOPA³.
- 1.4. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům vykonávajícím dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami.
- 1.5. Nejsou-li v těchto obecných pokynech definovány jinak, pojmy použité v tomto dokumentu mají význam definovaný v právních aktech uvedených v úvodu.
- 1.6. Obecné pokyny se použijí od 31. května 2017.

¹ Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77.

² Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

³ Úř. věst. L 331, 15.12.2015, s. 48–83.

Obecný pokyn 1 – Přístup k dialogu

- 1.7. Příslušné orgány by měly zajistit, aby dialog se statutárním auditorem či auditory nebo auditorskou společností či společnostmi provádějícími povinný audit byl otevřený a konstruktivní a zároveň dostatečně flexibilní, aby se zajistilo, že může zohlednit neočekávaný budoucí vývoj.
- 1.8. Příslušné orgány by měly prosazovat vzájemné porozumění úloh a povinností stran dialogu v souladu s požadavky na zachování důvěrnosti a profesního tajemství stanovenými v článku 34 nařízení č. 537/2014 a článcích 64 až 71 směrnice 2009/138/ES. Příslušné orgány by měly zejména zajistit, aby v souladu s čl. 12 odst. 3 nařízení č. 537/2014 nebo článkem 68 směrnice 2009/138/ES veškeré informace vyměňované v rámci dialogu zůstaly důvěrné a jejich výměna nepředstavovala porušení smluvních ani zákonných omezení pro poskytování informací.
- 1.9. Příslušné orgány by měly zajistit, aby pojišťovna nebo zajišťovna, nad níž vykonávají dohled, zůstala hlavním zdrojem informací pro účely dohledu a povinného auditu a aby informace získané v rámci dialogu nenahrazovaly jejich práci.
- 1.10. Pokud jde o četnost a hloubku komunikace, příslušné orgány by měly vycházet z rizik a zajistit tak přiměřený přístup. Z hlediska hloubky komunikace je možné rozlišovat mezi pravidelným dialogem a diskusí o aktuálním, bezprostředním či naléhavém vývoji.
- 1.11. Příslušné orgány by měly pravidelně posuzovat, zda komunikace a výměna informací splňují cíle dialogu popsané v těchto obecných pokynech, a odpovídajícím způsobem uzpůsobovat svůj přístup.

Obecný pokyn 2 – Povaha vyměňovaných informací

- 1.12. Příslušné orgány by měly zvážit výměnu informací, které jsou pro strany dialogu relevantní z hlediska jejich úkolů a významu a dopadu informací.
- 1.13. Při přípravě a vedení dialogu a při komunikaci se statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi by příslušné orgány měly řešit otázky a sdílet informace, které se týkají konkrétní společnosti či konkrétního odvětví a které jsou aktuální a nové. To může zahrnovat sestavení standardního seznamu otázek, které mají být předmětem dialogu. Příslušné orgány by zároveň měly podporovat statutární auditory nebo auditorské společnosti v tom, aby se aktivně podíleli na výběru relevantních otázek a informací ke sdílení.
- 1.14. Příslušné orgány by měly posoudit, které informace jsou relevantní pro výkon dohledu nad společnostmi, a mohou si podle toho vyžádat příslušné informace od statutárního auditora či auditorů nebo auditorských společností. Tyto informace se mohou mimo jiné týkat vnějšího prostředí společnosti, jejich řídicích a kontrolních systémů a interních kontrol, předpokladu trvání společnosti, koncepce auditu, komunikace se správním nebo vedoucím orgánem nebo orgánem dohledu a výborem pro audit společnosti, ocenění a přiměřenosti kapitálu, investic a dalších relevantních dokumentů. Příslušné orgány by rovněž měly zvážit sdílení informací, které se vztahují k jednotlivým společnostem, získaných v rámci nejnovějších hodnocení či kontrol, vykazování pro regulační účely, opatření dohledu uplatňovaných v případě společnosti a otázek

ovlivňujících trvání společnosti a záležitostí týkajících se odvětví, jako je vývoj v oblasti regulace či makroekonomický vývoj. Pokud je společnost součástí nadnárodní pojišťovací skupiny, měly by příslušné orgány, zejména orgány dohledu nad skupinou, také zvážit zahrnutí příslušných otázek týkajících se auditu skupiny.

- 1.15. Příslušné orgány by měly při plánování časového rozvržení dialogu s auditory věnovat pozornost formě informací dostupných v různých fázích povinného auditu.

Obecný pokyn 3 – Forma dialogu

- 1.16. Příslušné orgány by s ohledem na individuální okolnosti dialogu měly zvážit a zvolit nejvhodnější a nejúčinnější prostředky a kanály komunikace.
- 1.17. Příslušné orgány by měly zvolit vhodnou kombinaci prostředků a kanálů komunikace, které lze používat *ad hoc* či pravidelně, a to: písemnou a ústní komunikaci, včetně telefonických hovorů a osobních jednání. Příslušné orgány by měly prosazovat zavedení pravidelných osobních jednání k usnadnění otevřené komunikace, zejména při prvním navazování dialogu.
- 1.18. Příslušné orgány by měly vést záznamy o komunikaci pro své vnitřní účely, aby byla zajištěna návaznost komunikace.

Obecný pokyn 4 – Zástupci účastníci se dialogu

- 1.19. Za účelem výměny informací relevantních pro daný dialog by příslušné orgány měly zvážit přizvání osob, které budou zastupovat příslušný orgán a statutární auditory nebo auditorské společnosti a které disponují nezbytnými znalostmi, informacemi a zmocněním k zastupování své organizace či společnosti.
- 1.20. S ohledem na otázky, které mají být v rámci dialogu projednány, a na konkrétní povahu a situaci společnosti či společností, jichž se dialog bude týkat, by si příslušné orgány měly rozmyslet odpovídající počet a úlohu účastníků obou stran dialogu.
- 1.21. Příslušné orgány by měly zvážit počet účastníků dialogu tak, aby mohl proběhnout efektivní dialog a zároveň byla zaručena důvěrnost obsahu diskuse. Příslušné orgány by měly zajistit, aby hlavními účastníky dialogu byli zástupci orgánu dohledu, kteří působí jako vedoucí týmu, a hlavní partneři v rámci auditu. Na základě témat diskuse by příslušné orgány měly zvážit účast dalších relevantních účastníků z příslušného orgánu a – při komunikaci se statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi – dalších relevantních účastníků z organizací statutárních auditorů nebo auditorských společností, jako jsou odborníci na IT, účetnictví, pojistnou matematiku nebo oceňování.
- 1.22. Příslušné orgány by měly posoudit, zda by kromě dialogu, o němž pojednávají odstavce 1.19 až 1.21, v konkrétní situaci a s ohledem na otázky, které mají být projednány, nebylo vhodné uskutečnit třístranná jednání se zástupci společnosti, a zejména jejího výboru pro audit, aby byl dialog efektivní. Stejně tak může příslušný orgán případně přizvat příslušné orgány vykonávající dohled nad finančními trhy nebo veřejný dohled nad auditory. I v tomto případě by

měly shodně platit požadavky na zachování důvěrnosti a profesního tajemství stanovené v odstavci 1.8 obecného pokynu 1.

Obecný pokyn 5 – Četnost a časové rozvržení dialogu

- 1.23. S přihlédnutím k odstavci 1.10 obecného pokynu 1 by příslušné orgány měly zvážit naplánování pravidelné komunikace tak často, aby byl zajištěn efektivní dialog. Příslušné orgány by měly zohlednit plánovací cyklus kontrol dohledu a povinných auditů a určit nejvhodnější dobu konání dialogu na základě diskuse s druhou stranou dialogu.
- 1.24. Příslušné orgány by měly posoudit, zda důležité otázky, které vyvstanou a které je třeba naléhavě řešit, vyžadují *ad hoc* dialog.
- 1.25. Příslušné orgány by měly pravidelně hodnotit vhodnost a přiměřenost zvolené četnosti a časového rozvržení komunikace vzhledem k dopadu na své úkoly dohledu nebo na povinný audit ve vztahu ke společnosti. Aby byl zajištěn přiměřený přístup, příslušné orgány by v souvislosti s pojišťovnami, které jsou vysoce rizikové a jejichž selhání by zřejmě mělo velký dopad na trh, měly zvážit organizaci jednání nejméně jednou ročně.

Obecný pokyn 6 – Společný dialog s auditory nebo auditorskými společnostmi

- 1.26. Za účelem podpory efektivnějšího dialogu na odvětvové a vnitrostátní úrovni by příslušné orgány měly v příslušných případech zvážit zavedení pravidelného společného dialogu se statutárním auditorem či auditory, který umožní výměnu názorů na aktuální a nový vývoj, a to nejméně jednou ročně. Podobně jako v ustanovení odstavce 1.22 obecného pokynu 4 mohou příslušné orgány v odpovídajících situacích zvážit přizvání příslušných orgánů vykonávajících dohled nad finančními trhy nebo veřejný dohled nad auditory.
- 1.27. Příslušné orgány by měly zajistit, aby na takových jednáních nebyly sdíleny žádné informace týkající se konkrétní společnosti a aby byly uplatněny stejné požadavky na zachování důvěrnosti a profesního tajemství jako u individuální komunikace stanovené v odstavci 1.8 obecného pokynu 1.

Dodržování předpisů a pravidla výkaznictví

- 1.28. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení o zřízení orgánu EIOPA. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o zřízení orgánu EIOPA příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.
- 1.29. Příslušné orgány, které se těmito obecnými pokyny řídí nebo se jimi hodlají řídit, by je měly vhodným způsobem začlenit do svého rámce regulace či dohledu.
- 1.30. Do dvou měsíců od vydání pokynů v národním jazyce příslušné orgány sdělí orgánu EIOPA, zda se pokyny řídí nebo hodlají řídit, jakož i odůvodnění v případě, že se pokyny řídit nebudou.
- 1.31. Pokud příslušné orgány v řádné lhůtě uvedenou informaci neposkytnou, bude se mít za to, že nedodržují povinnost podávat zprávy, a tato skutečnost bude zveřejněna.

Závěrečné ustanovení o přezkoumání

1.32. Tyto obecné pokyny přezkoumává orgán EIOPA.